

alle dens Dele, men tillige selve Skibet, erlægges det Dobbelte mod andre Dampapparater. Dette Gebyr maa efter Forholdets Natur, ligesom de øvrige med Provvernes Værksattelse forbundne Omkostninger, blive at udrede af vedkommende Eier, Bruger eller Rheder; kun er det, forsaavidt det maatte være nødvendigt at udnævne Synsmænd, som ikke ere paa Stedet, hvor Undersøgelsen skal foregaae, og som altsaa til den Ende have at foretage Reiser, fundet billigt, at de derved foranledigede extraordinaire Udgifter afholdes af det Offentlige, og navnlig, da den omhandlede Foranstaltning er af Interesse for Samfundet i det Hele, af Statskassen. Saafremt det maatte blive bifaldet, at en saadan Godtgørelse, som foreslaaet, skal udredes til Synsmændene, vilde det ogsaa, da der vistnok ikke ved Siden deraf bør affordres Eierne eller Brugerne af Maskiner i Kjøbenhavn den ved Resolution af 1847 paabudne Refusion for Brugen af Trykpompen og Stemplerne, være ønskeligt, at den urefunderede Deel af det ovenfor ommeldte Forskud saavel som de fremtidige Vedligeholdelsesomkostninger overtages af Statskassen; men den nærmere Afgjørelse heraf maatte forbeholdes til et paafølgende Mars Finantslovudkast.

ved § 10. Under 15de September 1836 er der kundgjort et Regulativ angaaende den Bestaaffenhed, som enhver Dampmaskine bør have, og de Prøver, den bør være istand til at udholde, førend dens Brug tilstedes; men dette Regulativ, der er afpasset efter Dampmaskinernes og Kjedlernes Tilstand paa den Tid, svarer ikke ganske til de nuværende Forhold, og det har derfor været nødvendigt at underkaste samme en Omarbejdelse, hvilken er foretaget af den til Dampmaskinernes Undersøgelse i Kjøbenhavn nedsatte Commission, hvorefter der er givet Bestyrelsen for den polytechniske Læreanstalt Løilighed til at yttre sig derover, og et af Samme fremsat Forslag til en Modification ved Udcastet — imod hvilket Bestyrelsen iøvrigt Intet fandt at erindre — taget til Følge. Ligesom Erfaringen saaledes alt har vist, at det ifølge de Forandringer, Dampmaskiner og overhovedet Dampens Anvendelse

saamaade er underkastet, kan være nødvendigt i et forholdsvis kort Tidsrum at modificere Bestemmelserne i et saadant Regulativ, hvilke Modificationer kunne være af en saadan Bestaaffenhed, at de ikke synes at egne sig til at gjøres til Gjenstand for den lovgivende Magts Beslutninger, saaledes maatte det ogsaa antages, at der i Fremtiden, efterhaanden som Opfindelserne og de technische Forbedringer ved Dampmaskiner stride fremad, ville kunne behøves Ændringer i Regulativet, som henstigningsmæssigt overlades til administrativ Afgjørelse. Medens man saaledes har troet, at det var i Sagens Interesse, naar det blev forbeholdt det vedkommende Ministerium at træffe de til Sagens Ordning fornødne regulative Bestemmelser, kunde det dog naturligtvis ikke være Hensigten at unddrage den lovgivende Magt Kundskab om og eventualiter Indseende med, hvorledes Sagen ordnes, og man har derfor ladet følge Aftryk af det Regulativ, hvilket man er betænkt paa at kundgjøre i Forbindelse med Loven, naar denne i sin Tid udgaaer.

Regulativ

angaaende den Bestaaffenhed, enhver Dampmaskine bør have, og de Prøver, den bør være istand til at udholde, førend dens Brug tilstedes.

§ 1.

Dampkedler bør have een eller to Sikkerhedsventiler, der tilsammen have idetmindste en Aabning, lig $\frac{1}{2000}$ af det Areal af Kjedel eller Rørslade, der er udsat for Ildens Virkning. Kjedler med hule eller flade Sider skulle ogsaa være forsynede med Luftventil.

§ 2.

Sikkerhedsventilen bør være belastet enten med directe Vægt paa Ventilen eller med en Vægt, anbragt paa en Vægtstang. Vægtens Størrelse og Vægtstangens Længde justeres af de beskaffede Synsmænd overeensstemmende med de Trykprøver, som Kjedlen udholder. Herved vil det være at iagttage, at Vægtstangen, naar en saadan er anbragt paa Ventilen, ikke maa have Overlængde.